

givningen, at han ikke selv kan mene, at man klarer Principsspørgsmaal med de Bemærkninger, han fremkom med. Jeg vil fastholde at det Varemærkelov, vi nu have, er i høi Grad uheldig, og at i Virkeligheden forværre vi Tilstanden ved at vedtage en ny Lov af samme Indhold; vi binde os yderligere til det Slette, vi have. Den høitærede Minister mente, at hvis en Mands Ret blev krænklet, kunde han gaa til Domstolene, men det kan han ikke ifølge Loven. Naar en Mands Varemærke er bemægtiget af en Anden, og indregistreret, affjærer Lovforslaget her ham fra at kunne gjøre nogensthemmelst Ret gjældende. En dansk Mand kan ingen Ret gjøre gjælde, men saa er der det mærkelige i Lovforslaget, at Udlændinge indrømmer det Ret. Det hedder saaledes i § 14 Nr. 6: Nægtes Registrering i Henhold til § 4 Nr. 5, og Anmelderen under et Søgmaal imod Indehaveren af det tidligere anmeldte eller registrerede Mærke godtgjør, at dette oprindeligt er et af ham benyttet Mærke, som den Anden har tilegnet sig, kan han ved Dom blive kjendt berettiget til at faae Mærket registreret med Eneret til dets Benyttelse for det Slags Varer, for hvilket han benyttede Mærket, da den gjensidige Beskyttelse indtraadte. Sag herom kan dog ikke reises senere end 6 Maaneder, efterat den gjensidige Beskyttelse indtraadte. Altsaa hvad man indrømmer en Udlænding, denne naturlige Ret, foreslaas nægtet danske Mænd. Men det er for mig et Vidnesbyrd om, at det er et galt Princip, hvorpaa Loven hviler. Naar man taler om, at Sverig-Norge har faaet lignende Love gjenneførte, ja, saa kunde man ligesaagodt nævne at Rumænien har en lignende Lov; men de store Kulturlande, de store industrielle Lande have forkastet den Ordning, der her bydes os som et Fremskridt i den skandinaviske Lovgivning.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Det ærede Medlem maa dog have mig undskyldt, at jeg nævner Sverig-Norge fremfor at nævne Rumænien; thi den høie Rigsdag har jo været enig i de senere Aar at gjøre sig megen Flid for at tilvejebringe en fællesøkonomisk Lovgivning for Sverig-Norge og Danmark, og derfor er det høist naturligt, at man fortsætter Bestræbelserne i denne Retning. Derimod er det mig ikke bekjendt, at der endnu er gjort noget Forsøg paa at komme i Fællesskab paa det legale Omraade med Rumænien. Overfor en ulovlig Bemægtigelse, staar Afgangen til Domstolene jo aaben for Enhver. Hvad angaar Bestemmelsen i § 14 som det ærede Medlem nævnte, er det ganske rigtigt, at der er en

vis Frist forbeholdt Udlændinge, hvis en saadan vil have sin lovlige Besiddelse af sit Varemærke, men det ærede Medlem vil dog ikke have overset, at denne Bestemmelse forudsætter Tiltræden for Danmarks Vedkommende af en europæisk Union eller en Union af flere Stater, at den forudsætter et Tilfælde, der gaar ud over en fælles Lovgivning med Sverig-Norge, et Tilfælde, hvor man kom i Overensstemmelse med et større eller mindre Antal europæiske Stater, og saa er det nødvendigt at give en saadan Beskyttelse til Udlændingen, netop fordi han ikke boer i Danmark men i Udlandet, men denne Forudsætning for Bestemmelsen kan ikke komme til Gylbighed førend vi ere komne i et saadant unionelt Forhold til andre Lande.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning,

N. S. Larsen: Jeg foreslaar Sagen henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af N. S. Larsen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Wederlag for Kontorudgifter til Amtmandsembederne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. Holm: Jeg foreslaar denne Sag henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af H. Holm.